

DE BROODTROMMEL VAN OUDE RIEKS

Blijspel in drie bedrijven

door

ADRIAAN VELLINGA

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE BROODTROMMEL VAN OUDE RIEKS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ADRIAAN VELLINGA** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Rieks de Haan - man van ongeveer 80 jaar, ouderwets type, licht gehandicapt, eigenzinnig. Zeker niet dement.

Geertje - de buurvrouw van Rieks, is een eenvoudige, lieve vrouw, ongeveer 50 jaar. Wel echt van platte land. Kleding enz. daarop aanpassen. Zeker niet dom.

Dolf - man van Geertje, iets ouder dan Geertje, ook echt van platte land. Laat zich gemakkelijk door zijn vrouw sturen.

Susan - dochter van Geertje en Dolf, moderne jonge meid, ongeveer 24 jaar, werkt in een verzorgingshuis.

Bart - verre neef van Rieks, echte kakker, ongeveer 35 jaar, met heel veel verbeelding.

Marjolein - vrouw van Bart, idem, ook ongeveer 35 jaar, kleedt zich zeer opvallend.

Betty - verre nicht van Rieks en zus van Bart, overheersende vrouw, ongeveer 40 jaar, kleedt zich duur en zeker niet passend bij de tijd van het jaar.

Lodewijk - man van Betty, een goedzak, ongeveer 45 jaar, beetje bang en zeker voor Betty, altijd vreemd gekleed, in bv geruite korte broek met sokken in sandalen of korte broek met hoge bergschoenen.

Dina - extravagante Brabantse vrouw, ongeveer 65 jaar, zwaar Brabants accent, zeer opvallend gekleed, met grote hoeden, zonnebrillen e.d.

Rieks, Geertje, Dolf en Susan praten in (Drents)dialect.

Bart, Marjolein, Betty en Lodewijk praten in overdreven kakkerig Nederlands, met zwaar rollende R.

Dina praat in plat Brabants accent.

Het eerste bedrijf speelt zich af op een zonnige zomerse morgen.

Het tweede bedrijf een week later, ook in de morgen.

Het derde bedrijf de volgende morgen .

DECOR:

Het blijspel speelt zich geheel af in de zomer op het erf van Rieks de Haan, een gepensioneerde boeren arbeider. Hij is ongeveer 80 jaar en woont alleen in een oud huisje. Hij is behoorlijk ouderwets en niet gediend van nieuwigheden. Hij is licht gehandicapt en trekt met zijn been. Hij loopt een beetje krom en meestal met een wandelstok. Hij is een beetje hardhorend en ziet niet al te best meer. Hij is een beetje vergeetachtig, vooral als het hem goed uitkomt, maar zeker niet dement. Voor het huis staat een oud tuinbankje, een tafeltje en een paar oude stoeltjes. In de gevel een voordeur, die echt op slot kan en echt glas in een raam c.q. meerdere ramen, waarvan minimaal één ook open kan en het liefst omhoog geschoven kan worden. Op de deur een naambordje met H. de Haan. Aan de muur een huisnummerbord "43" Het mag er niet echt netjes uitzien, liever een beetje slordig, met slordige, oude kleine gordijntjes voor de ramen. Verder op het toneel bv enige oude bloembakken met bloeiende plantjes of evt. coniferen. Aan de zijkanten geen dicht decor, zodat men vrij het toneel op- en af kan lopen.

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

EERSTE BEDRIJF

(Gordijnen zijn gesloten en er klinkt zomerse muziek. (bv Als de zon schijnt van Andre van Duin) Muziek sterft langzaam weg en de gordijnen gaan open. Niemand op het toneel. Buitengeluiden (niet te hard) van o.a. vogels, een kraaiende haan en mekkeren van een geit. De buitendeur (naar binnen draaiend) staat een heel klein stukje open. Geertje is in het huis. Op het tafeltje staat een oud conservenblikje. De 2 stoeltjes staan tegen de tafel. Na even van rechts (zo ver mogelijk weg))

SUSAN: Ma-a!! *(na even, iets harder)* Ma-a!!

GEERTJE: *(nog niet zichtbaar)* Joe-oe.

SUSAN: *(dichterbij, nog niet zichtbaar)* Waar zit jij in vredesnaam?

GEERTJE: *(nu met hoofd om hoek van de deur)* Ik ben hier. Bij de buurman in huis.

SUSAN: *(op vanaf rechts, telefoon in de hand, krant onder de arm)* Ik dacht al, waar zit die in vredesnaam. Ik ben je al een hele tijd aan het zoeken.

GEERTJE: *(duwt met de voet de deur verder open, komt naar buiten met (ouderwets wasblik met warm water (sop) en kopjes daarin. Afwaskwast in de hand en 2 theedoeken over de arm)* Ik was gewoon even bij de buurman in huis. *(zet het wasblik op het tafeltje en ziet het conservenblikje)* Getverderrie, staat dat ding weer op de tafel.. bah. *(zet het blik met een vies gezicht op de grond, onder de bank)*

SUSAN: Wat is dat... en waarom trek je zo'n verschrikkelijk vies gezicht?

GEERTJE: Bah... praat me er niet van... dat is z'n spuugbakje.... Daar spuwt hij in als hij tabak aan het pruimen is...

SUSAN: He? .. wat? Pruimen??

GEERTJE: Ja, echt waar.. Ja, het komt bijna niet meer voor enne pa moet die pruimtabak speciaal voor hem bestellen, en het is echt super, super smerig maar de buurman wil niet anders.

SUSAN: En moet hij daar dan van spugen??

GEERTJE: Nee, ... ja.. hoe moet ik je dat nou uitleggen.. eh... nou het komt hier op neer: hij kauwt op die tabak en daardoor komt er speeksel vrij en dat spuugt hij dan uit. Bah... hou er over op, asjeblijft !!

SUSAN: *(trekt vies gezicht)* En dat spuugt hij dan in dat blikje??? Gatsie.. nou nooit iets van gemerkt, maar het lijkt mij super smerig.

GEERTJE: Ja,. dat is het ook.. Eerst spuugde hij het zo van zich af...

echt waar. Dat was helemaal verschrikkelijk. Pa heeft net zo lang op hem in gepraat dat hij dat gelukkig niet meer doet, maar nu doet hij het in een blikje.

SUSAN: (*lachend*) En die dan vervolgens op de tafel zet... nou lekker hoor!!

GEERTJE: (*lacht een beetje mee*) Hou er nou mee op.. zo moet ik zelf echt overgeven. Hier (*duwt Susan theedoek in de handen*) help me maar even met afdrogen.

SUSAN: (*verbaasd*) Doe jij hier de afwas?

GEERTJE: Welnee, normaal niet. Maar ja, we moeten straks natuurlijk nog wel even met hem koffiedrinken... en ik zag die kopjes.. nou, dacht ik... die was ik eerst even af, en het is zulk prachtig weer, dus ik dacht, ik doe het lekker even buiten, snap je?

SUSAN: (*weer lachend, pakt kopje uit het sop en houdt die omhoog, kijkt er in*) Ach wat, zo'n rouwrandje, dat is toch niet zo erg.

GEERTJE: (*pakt haar kopje uit de handen en gooit hem weer in het sop*) Schiet nou maar op.. anders zijn ze er zo weer en staan wij hier nog met die rommel.

SUSAN: Ze?? Over wie heb je het?

GEERTJE: O, dat zal ik je vertellen. Pa is met de buurman naar de Rabobank.

SUSAN: Oh!

GEERTJE: Dat moest ja wel, nou hij een weekje van huis gaat.

SUSAN: O,hoezo?

GEERTJE: Ja, je moet er verder niet over praten hoor (*Susan knikt*) maar de buurman had al z'n geld nog altijd gewoon in huis?

SUSAN: (*stomverbaasd*) He!!!?? In een ouwe sok zeker?

GEERTJE: Nou nee, dat niet. Hij bewaarde al z'n geld in een oude broodtrommel, echt waar. Pa en ik wisten dat eigen altijd al wel, maar wij praten daar natuurlijk nooit over.

SUSAN: Nee, natuurlijk niet, maar waar had hij dat ding dan?

GEERTJE: Meestal boven op het ouwe kabinet, maar een tijdje geleden kwam pa hier een keertje en toen was de buurman net de bakker aan het betalen en toen zag pa dat die trommel gewoon open op de tafel stond!

SUSAN: Jeetje zeg, dat kan toch niet meer in deze tijd... maar heeft hij dan geen bankrekening of zo..

GEERTJE: Nou ja, hij gebruikt hem in ieder geval niet... wil hij niks van weten.. volgens de buurman zitten die lui van de bank er alleen maar voor zich zelf.. maar nou hij op reis gaat.. ja nou vertrouwden wij het al helemaal niet meer..

SUSAN: En hoe heb je dat opgelost dan?

GEERTJE: (*kijkt om zich heen*) Niet verder vertellen hoor... maar Pa heeft de wijkagent, die de buurman nog altijd de veldwachter noemt, ingelicht en die is met de buurman komen praten en die kon hem kennelijk overtuigen dat het veel te gevaarlijk is om zoveel contant geld in huis te hebben.

SUSAN: Heeft hij zoveel geld dan?

GEERTJE: (*trekt met de schouders*) Geen idee. Ik denk het niet. Maar alles wat hij heeft zat in die oude broodtrommel. En de wijkagent heeft er ook voor gezorgd dat hij bij de bank geholpen zou worden door die ouwe Derk Drenth, nou dat is volgens mij ook de enige die hij vertrouwt bij de bank, want die kent hij nog van eerder.

SUSAN: (*beetje lachend*) Tjonge, jonge, dat die ouwe Rieks super ouderwets is, dat wist ik wel... maar dat het zo erg is..

GEERTJE: (*nu ook lachend*) En we konden hem toch ook niet met die grote broodtrommel onder de arm naar die boot sturen..

SUSAN: Nee, ze zien hem aankomen. ... Maar toch fantastisch he dat hij gaat he? Of.. zou hij op het laatst toch nog terugkrabbelen?

GEERTJE: Nou nee, dat denk ik niet... want hij heeft al een klein gedeelte betaalt. Dus ik denk dat het nu wel doorgaat. Ik zie het al helemaal voor me: Ouwe Rieks op de boot van De Zonnebloem.. geheel verzorgd.. wat wil je nog meer.

SUSAN: En wat treft hij het met het weer... helemaal fantastisch!!

GEERTJE: En volgens Leidy van der Veen (*plaatselijke weervrouw*) blijft het de hele week zo. Wat zei ze vanmorgen ook weer: Eh... oh ja. "Heeft Juli de zomer eenmaal beet, dan blijft het zomaar 10 dagen heet".

SUSAN: Nou, goed onthouden zeg...maar hoe laat moet de buurman weggebracht, want ik wou hem nog even de krant voorlezen.

GEERTJE: Ik denk niet dat dat er nog van komt, want hij moet zich ook nog omkleden en zo.. dus.. nou als jij nou hier de boel een beetje netjes maakt, dan zet ik de kopjes binnen even op een dienblad (*geluid stoppende auto, rechts*)

SUSAN: O, daar zijn ze al, vlug, wegwezen jij.. (*Geertje naar binnen, Susan zet snel beide stoeltjes klaar en direct Rieks, van rechts op, gekleed in ouwe ribfluwelen broek, boerenkiel, boeren pet op en op klompen, gevolgd door Dolf. Rieks met wandelstok en onder vrije arm zijn grote broodtrommel, met elastieken er om*)

SUSAN: He, goeiemorgen (*tot Rieks*) Ik wou u net de krant komen voorlezen..

RIEKS: Mogge Susan. Wat wil jij lezen?

SUSAN: (*klein beetje met stemverheffing*) Ik wilde u even de krant

voorlezen!!

RIEKS: Ach wicht, daar heb ik toch helemaal geen tijd meer voor..
(zet broodtrommel op tafeltje) en ik heb het al zo druk gehad vanmorgen en straks moet ik weg... man man.. het slaat me gewoon op de zenuwen.

SUSAN: Ga toch eerst maar even rustig zitten, komt allemaal goed en volgens mij heeft ma de koffie al gezet..

DOLF: We hebben bij de bank ook al een bakje gehad... maar of ik dat nou lekker vond??

RIEKS: Zag je wel dat ze dat uit een soort ijzeren kastje haalden... nou ik vond het ook helemaal niks.

DOLF: Dat noemen ze een koffieautomaat, nou ik vind het meer een prutautomaat...

SUSAN: (pakt de trommel van de tafel) Zal ik deze maar binnen zetten, dan kan ik gelijk kijken of ma de koffie klaar heeft.

RIEKS: Ja, zet hem maar ergens neer, (diepe zucht) er zit nou toch niks meer in.. (Susan naar binnen)

DOLF: Maar het is toch beter zo. ?

RIEKS: Wie is er beter?

DOLF: Nee, ik bedoel dat het veel beter is dat je nu niet al je geld meer thuis hebt.

RIEKS: O, nou dat kun jij wel zeggen, maar ik ben er nog steeds niet gerust op... en ik ..als ik er straks weer ben ga ik direct kijken of het er allemaal nog is.

DOLF: (lachend) Volgens mij past die ouwe Derk Drenth wel goed op je centen hoor buurman!

RIEKS: Ja-a, maar hij is er vast niet altijd en.. (Susan en Geertje op met dienblad met koffiepote, flesje koffiemelk en suikerpot)

SUSAN: En dan is er koffie!! (Geertje zet kopjes neer en Susan verzorgt de melk en suiker)

GEERTJE: Nou buurman dit voelt zeker een stuk beter he?

RIEKS: Oh, begin jij ook al? ... ze zijn mij veel te gretig..

DOLF: Ze namen je wel serieus, wantte het duurde al met al nog al even..

RIEKS: Ja, wat dacht je, ze wilden mij direct alles uit de handen nemen, maar ik was ze net een slag voor... ik heb ze alles eerst stuk voor stuk uitgeteld en toen heb ik hun het na laten tellen.. Die ouwe Derk Drenth had er een rooie kop van... maar het klopte op de cent.

SUSAN: En toen was het klaar?

RIEKS: Welnee, wat het maar zo. Ik kreeg ook nog een pasje (haalt deze uit zijn jas) Kijk.. ja-a met een eh... ja, hoe heet zoiets..

SUSAN: Een pincode...

RIEKS: Wat zegt je??

SUSAN: *(iets harder)* Een pincode.. met vier cijfers, die moet je uit het hoofd onthouden..

RIEKS: Ja.. ja, precies... maar dat kan ik toch niet onthouden..

GEERTJE: Maar dan heb je er ook niet zo veel aan.

RIEKS: Oh nee, ha- ha, ik heb hem gauw in mijn hand geschreven, kijk maar *(laat binnenkant hand zien, hardop:)* 8732!! Leep he?

SUSAN: Ho ho buurman, die is geheim..

RIEKS: Oh Ja? , wat kan mij dat schelen. Ik gebruik hem toch niet.

GEERTJE: Buurman ik wil je niet opjagen, maar je moet je zo langzamerhand wel gaan wassen en omkleden, want we willen je wel op tijd wegbrengen.

RIEKS: Kalm aan.. ik hoef me alleen maar om te kleden.. ik heb me vanmorgen al gewassen en ik heb de koffer ook al klaar staan.

DOLF: Heb je je vanmorgen al gewassen?

RIEKS: Jazeker, ik ben vanmorgen om half 5 opgestaan. *(verbazing bij anderen)* Toen heb ik eerst de konijnen en de kippen gevoerd. Toen heb ik de bok verstekt en het varkenshok nog gauw even uitgemest.

GEERTJE: En toen heb je je gewassen.

RIEKS: Jazeker, ik heb de voeten gewassen, ik heb mij onder de armen gewassen en ik heb een schone onderbroek aan gedaan. Zo!

SUSAN: En je gezicht dan?

RIEKS: O, die was ik zowat elke morgen.

DOLF: Maar je moet je toch ook nog even scheren?

RIEKS: *(voelt aan z'n gezicht)* Is dat nodig, volgens mij heb ik dat eergisteren nog gedaan.

GEERTJE: Ja, dat moet je wel even doen... aan boord van zo'n duur schip moet je er wel een beetje netjes uitzien. *(Rieks staat op en loopt al hoofdschuddend naar binnen)*

RIEKS: O o o, waar ben ik aan begonnen!

GEERTJE: *(tot Dolf)* Als jij nou hier de boel vast een beetje recht zet, dan ruim ik binnen de koffieboel op en als *(tot Susan)* jij dan bij ons het overhemd van de buurman even ophaalt, want daar heb ik vanmorgen nog even een strijkbout over heen gehaald. *(Rieks in het hemd naar buiten met draaiend scheerapparaat, tot Susan)*

RIEKS: Wil je me wel even helpen wicht, want ik krijg die kleine haartjes hier onder de kin niet goed weg. *(gaat op de bank zitten)*

SUSAN: O jawel hoor. Kom maar op. *(scheert hem, vooral onder de kin, dus hoofd omhoog. Geertje naar binnen en Dolf staat te kijken)*

DOLF: Nou Rieks, je wordt zo toch mooi in de watten legt, of niet dan? Straks zie je d'r weer als nieuw uit.

RIEKS: Wat zeg je?

SUSAN: Pa zegt dat u er bijna weer als nieuw uitziet!

RIEKS: Nou dat hoeft anders niet hoor... (*Geertje vanuit huis*)

GEERTJE: Dolf haal jij even het overhemd van de buurman op.... hangt in de kamer aan de kast..

DOLF: Jo..

GEERTJE: En neem dan direct ook even zijn schoenen mee, met een uitpoetsborstel. Ze staan in de bijkeuken. Ik heb ze vanmorgen vroeg al insmeert.

DOLF: Nou, wat zei ik net..(*loopt lachend weg*) je hebt ons allemaal aan het werk.

RIEKS: (*hoofd nog omhoog*) Nou, schiet het al op... ik kan niet zo heel lang zo zitten..

SUSAN: Even geduld, het is zo klaar.

RIEKS: En wicht, hoe is het met de bouwplannen...

SUSAN: Dat schiet nog niet erg op.. er is weinig grond te koop en als er wat te koop is, is het of te duur.. of te ver weg..

RIEKS: Je wilt toch ook niet je hele leven bij je ouders blijven wonen..

SUSAN: Nee, zeker niet... maar m'n vriend, en ik zeker, willen wel graag een beetje in de buurt blijven wonen.. ja, want ik kan nou op de fiets naar de Dillehof en dat wil ik ook graag zou houden...

RIEKS: Mooi (*lacht een beetje*) en ik wil je ook wel graag een beetje bij mij in de buurt houden..

SUSAN:(*schakelt scheerapparaat uit*) Nou buurman, me dunkt.. om door een ringetje te halen!! (*Rieks voelt onder z'n kin*)

RIEKS: A, ja man, hartstikke bedankt hoor. (*Haalt flesje uit de zak*) Wil je me ook nog een beetje van dit spul d'r opsmeren?

SUSAN: (*verbaasd*) Buurman wat is dit?

RIEKS: Avter sjave!! Heb ik vorig jaar van je moeder op m'n verjaardag gekregen.

SUSAN: (*doet een beetje op haar hand, ruikt er even aan en smeert het dan op de kin van Rieks*) Zo.... En wat ruikt dat lekker!!

RIEKS: Ja-a, heel best spul en overal goed voor!!

SUSAN: O ja?

RIEKS: O ja, jong. Laatst had één van de konijnen, de Vlaamse reus, vastgezet in het prikkeldraad. Zo'n jaap op de rug en bloeden als een varken... Ik wist niet wat ik doen moest en om hem nou direct naar de eeuwige jachtvelden te sturen, vond ik ook zonde. Nou toen heb ik heb ik eerst de wond goed schoon gemaakt met water en groene zeep en toen heb ik d'r een beste scheut van die avter

sjave opgedaan. Nou.. en na een week zag je d'r haast niks meer van.

SUSAN: Buurman toch..

RIEKS: En na de kerstdagen zie je er helemaal niks meer van.. *(lacht hard en Susan schudt beetje meelachend haar hoofd)* *(Dolf op met overhemd op hanger en schoenen en oude poetsdoek)*

DOLF: Nou nou nou, wat een lol, maar als meneer de baron uitgelachen is dan kan hij zich gaan kleden. Want het wordt nou toch echt tijd dat je opschiet!

RIEKS: *(plotseling somber)* Ach, eigenlijk blijf ik veel liever hier, bij jullie... enne bij de beesten.

SUSAN: Helemaal niet, u zult zien.. als u eenmaal op dat schip zit, dan vindt je het hartstikke leuk.. enne.. die beesten daar zorgt pa toch voor??

DOLF: Ja hoor.. zit er maar niet over in. Dat kom dik voor mekaar.

SUSAN: *(biedt Rieks een arm)* Nou kom maar op, dan help ik u wel even. *(Rieks loopt met Susan naar binnen, Susan pakt nog snel het overhemd aan)*

RIEKS: *(in de deur)* Uit- en aankleden kan in anders zelf nog wel. *(deur dicht)*

DOLF: *(begint de (hoge) schoenen van Rieks te poetsen, na even een beetje in zich zelf)* Potverdorie. Ik kon mijn verstand wel niet hebben. Sta ik hier de schoenen van mijn buurman te poetsen. *(deur open en Geertje naar buiten)*

GEERTJE: Wat sta jij in je zelf te praten?

DOLF: Ik zei dat ik mijn verstand wel niet kon hebben dat ik hier de schoenen van de buurman sta te poetsen.

GEERTJE: Ach jong, wat geeft het. Het is toch prachtig dat die man er eindelijk ook eens uit komt. Laten ze hem maar eens flink verwennen... knapt hij van op!! Dat denk ik vast...

DOLF: Nou met dat verwennen zijn wij anders ook al mooi bezig. Moet je kijken.. *(houdt schoenen omhoog)* Ik lijk wel een oud wijf.

GEERTJE: Nou, niet zo mopperen... Susan helpt hem even bij het omkleden en dan moeten we zo langzamerhand toch ook weg?

DOLF: Ja-a, want die bus die die oudjes naar de boot moet brengen wacht vast niet op oude Rieks. *(Susan roept van binnen)*

SUSAN: Pa-a, weet jij nog hoe je een stropdas moet knopen?

DOLF: Ja... eh.. dat denk ik wel, hoezo??

SUSAN: De buurman weet niet meer hoe dat moet... en ik kan het ook niet.

DOLF: Ja, maar ik kan het alleen maar bij me zelf...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto